

Drzewo figowe – kotwica w strumieniu czasu

Wypuszczanie liści

„A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gdy gałąź jego już mięknie i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato” — Mat. 24:32.

Zdolność rozeznawania obecnego punktu w czasie w odniesieniu do Bożego Planu dla ludzkości od dawna jest ważna dla Jego naśladowców. W miarę jak obecny Wiek Ewangelii zbliża się do końca, potrzeba ta stała się jeszcze bardziej istotna. Podczas swojej misji Jezus długo rozmawiał ze swoimi uczniami o końcu wieku i o tym, jak ważne jest, aby naśladowcy Boga rozpoznali przemianę, która będzie miała miejsce. Ponadto mówił o potrzebie pozostania duchowo silnym w tych szczególnie trudnych czasach. Jedną z takich rozmów Jezusa z Jego uczniami została zapisana w rozdziałach 24-25 Ewangelii św. Mateusza. Należy zauważyć, że chociaż będzie przywoływany przede wszystkim rozdział 24, większość tego wydarzenia jest również zapisana w Mar. 13 i Łuk. 21.

Trudności pod koniec wieku

Wkrótce po wejściu do Jerozolimy Jezus i wielu Jego uczniów odwiedziło świątynię. Następnie Jezus mówił o prorocत्वach, które zapowiadały jej zniszczenie. Później niektórzy uczniowie poprosili Jezusa o wyjaśnienie, kiedy te prorocत्वy się spełnią i skąd Jego naśladowcy będą wiedzieć, że nadszedł koniec wieku (Mat. 24:1-3). Jezus odpowiedział na ich prośbę połączeniem prorocत्व, przypowieści, ostrzeżeń i instrukcji dotyczących końca Wiek Ewangelii.

W całej historii ludzkości zawsze dochodziło do katastrof, zarówno naturalnych, jak i spowodowanych przez człowieka. Historia pełna jest wojen i pogłosek o wojnach. Człowiek ustanowił wielu fałszywych bogów. Niektórzy fałszywie podawali się za przedstawicieli Boga. Trzęsienia ziemi i inne klęski żywiołowe również miały miejsce. Było też wiele symbolicznych trzęsień ziemi, takich jak przewroty polityczne i społeczne. Słowa Jezusa wskazują jednak, że pod koniec wieku te zjawiska, zarówno dosłowne, jak i symboliczne, staną się bardziej intensywne i powszechne, a nawet najwierniejsi naśladowcy Boga będą narażeni na ryzyko zwiedzenia (Mat. 24:4-31).

Biorąc pod uwagę ilość gwałtownych zmian, w połączeniu z wielkimi oszustwami, które miały dokonać się pod koniec wieku, lud Boży potrzebował równie silnych znaków, aby ugruntować się w strumieniu czasu i wzmacnić swą wiarę. Jezus nauczał, że jednym z takich znaków będzie sam naród izraelski, reprezentowany przez drzewo figowe.

Ciąg wydarzeń odnoszących się do drzewa figowego

Przed wjazdem do Jerozolimy Jezus wygłosił przypowieść o drzewie figowym. Przypowieść ta, zapisana w Łuk. 13:6-9, przedstawiała drzewo figowe zasadzone w winnicy na polecenie jej właściciela. Po trzech latach właściciel odkrył, że na drzewie nie ma owoców. Następnie odszukał winogrodnika i polecił mu ściąć drzewo figowe, ponieważ nie wydawało owoców. Ten jednak poprosił właściciela, aby pozwolił drzewu figowemu pozostać jeszcze przez rok. Winogrodnik miał zadbać o figowca w szczególny sposób. Jeśli po roku okazałoby się, że drzewo wydaje owoce, pragnienie właściciela dotyczące owoców zostałoby spełnione. Jeśli drzewo pozostanie nieurodzajne, zostanie ścięte zgodnie z życzeniem.

Drzewo figowe reprezentuje naród izraelski. Trzy lata w winnicy właściciela wskazują na czas ziemskiej misji Jezusa, kiedy szukał on rozwoju charakteru i wiary wśród ludu Izraela.

Drzewo figowe jest również wspomniane w Mat. 21:19-21. Ta sytuacja ma miejsce po wjeździe Jezusa do Jerozolimy i na krótko przed wydarzeniami opisanymi w Mat. 24. Jezus i jego uczniowie natknęli się na rosnące drzewo figowe i Jezus zauważył, że drzewo nie miało owoców, a jedynie liście. Przeklął drzewo figowe za brak owoców i ono natychmiast uschło. Chociaż niektóre tłumaczenia wskazują, że polecenie Jezusa brzmiało, że żaden owoc nie będzie rósł „odtąd na wieki” (Mat. 21:19), inne tłumaczenia (takie jak ang. RVIC) wskazują, że wyrażenie to można również przetłumaczyć jako „aż do wieku” lub „na ten wiek”. Wydarzenie to wskazuje na los drzewa figowego przedstawionego wcześniej w przypowieści zapisanej w Łuk. 13. Przez większość Wiek Ewangelii Izrael nie istniał jako naród. Wskutek tego Izrael nie przynosił owoców „w tym wieku”, czyli w Wiek Ewangelii. Każda zmiana tego stanu może być zatem rozumiana jako znak, że wiek się kończy.

Inna przypowieść o drzewie figowym

Gdy Jezus omawiał koniec wieku, przedstawił kolejną przypowieść o drzewie figowym. Mat. 24:32-36 podaje, że Jezus opisał drzewo figowe, którego gałęzie „miękły” i „wypuszczały liście”. Oznacza to, że drzewo figowe budziło się z okresu uśpienia i odzyskiwało utraconą vitalność. Biorąc pod uwagę dwa poprzednie przedstawienia drzewa figowego, najpierw jako bezowocnego drzewa w winnicy właściciela, a następnie przeklętego „na wieki”, drzewo figowe w tej przypowieści budzi się ze swojego „przekleństwa” pod koniec Wieku Ewangelii. Te trzy przypowieści wzięte razem tworzą harmonijny obraz historii Izraela od pierwszego przyjścia Pana Jezusa do dziś.

Podając tę przypowieść jako znak, że „lato jest blisko”, Jezus wskazywał, że ożywienie Izraela będzie ważnym znakiem, że obecny wiek dobiega końca. Kończy przypowieść stwierdzeniem: „gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że blisko jest”. Jeszcze bardziej zdumiewające jest to, że pokolenie, które ujrzy te rzeczy, „nie przeminie, aż się to wszystko stanie”.

Wraz z końcem Czasów Pogan w 1914 roku, ludzkość ujrzała naród żydowski ponownie zgromadzony do swojej Ziemi Obiecanej, a państwo izraelskie przywrócone do życia. W następnych latach Izrael nadal wzrastał w dobrobycie, wielkości i wpływach. W tym wzroście łat-

wo dostrzec obraz uśpionego drzewa figowego, które wypuszcza liście i zaczyna rosnąć. Rozwój tych wydarzeń jest jak „drzewo figowe wypuszczające liście” i stanowi wyraźny znak wskazujący na koniec Wieku Ewangelii dla tych naśladowców Boga, którzy poprzez studiowanie Pism Świętych pozostali czujni.

Potrzeba wierności i czujności

Jezus nieustannie podkreślał potrzebę zachowania czujności w miarę rozwoju wydarzeń w Bożym Planie, szczególnie pod koniec wieku. W swojej mądrości Bóg wiedział, że koniec wieku stworzy wiele trudności dla tych, którzy chcieli Mu służyć. Niezdolność ludzkości do rozpoznania końca wieku (Mat. 24:37-43), w połączeniu z silnymi złudzeniami oraz gwałtownymi wstrząsami i zmianami, wszystko to służy próbie, „aby, o ile można, zwieść i wybranych” (werset 24). Jednak Boże standardy wierności pozostają równie wysokie, co niezmiennie. Dzięki niech będą Bogu za Jego nieskończoną mądrość w zapewnieniu swoim naśladowcom możliwości ujrzenia przywrócenia Izraela jako znaku, dzięki któremu mogą wzmocnić swoją wiarę.

„Niewyczerpane są objawy łaski Pana, miłosierdzie jego nie ustaje” - Treńy 3:22.

Dave Larson